

Alcsútdobózi hírek

XXXIII. évfolyam 1-2. szám | 2026. január-február

Ünnepi varázs képekben

A József Nádor Általános Iskola hírei, eseményei

Bemutatkozik a leendő elsős tanító néni

Péterfi Nikoletta vagyok, leendő elsős tanító. Diplomámat 26 évvel ezelőtt szereztem, azóta a tanítás számomra nem munka, hanem valódi hivatás. Tanítói végzettségem mellett német nemzetiségi tanítói, színház és dráma, valamint rajz szakirányom van – ezek mind segítenek abban, hogy az iskolai mindennapok színesek, élményszerűek és játékosak legyenek.

Három felnőtt lány édesanyjaként pontosan tudom, milyen nagy lépés az iskolakezdés. Tudom, hogy egyszerre izgalmas és kicsit ijesztő is – gyerekeknek és szülőnek egyaránt. Éppen ezért fontos számomra, hogy az elsősök egy olyan osztályba érkezzenek, ahol biztonságban érzik magukat, ahol lehet kérdezni, nevetni, hibázni, újrakezdeni... és közben észrevétlenül tanulni. Hiszem, hogy egy jókedvű, elfogadó légkör csodákra képes: megnyitja a gyerekeket, bátorságot ad, és segít megszeretni az iskolát. Nálam a betűk, számok, dalok, mesék és színek gyakran kézen fogva járnak.

Szeretettel várok minden érdeklődő gyermeket és családot az iskola-előkészítő foglalkozásokra, amelyek minden hónap harmadik keddjén kerülnek megrendezésre. Ezeken az alkalmon játékosan ismerkedünk az iskola világával – sok mosollyal, mozgással és alkotással. Remélem, hamarosan személyesen is találkozunk, és együtt kezdhethjük el ezt az izgalmas, közös utazást az iskolába vezető úton!

A szülőket szeretettel várom 2026. március 3-án 17 órától egy közös, kötetlen beszélgetésre!

Niki néni

Jó hírekkel zártuk és indítjuk az évet!

Az egyik jó hírem, hogy 18 diákunk utazhat a Határtalanul pályázat keretében 4 napos osztálykirándulásra a nyertes pályázatunk alapján. Iskolánk 3.807.200 Ft-ot nyert, melyből a 7. osztályosok tanulmányi kirándulásra vehetnek részt a Vajdaságban. A kirándulás címe: *Hunyadi János nyomdokán délvidéken*. Ellátogathatnak majd a Palicsi-tóhoz, Szabadkára, Zentára, Csantavérre, Péterváradra, Delibátra, Pozsarevácra, megnézhetik a Galambóc-várat, felfedezhetik Nándorfehérvárt, a mai Belgrádot.

Látogatást tesznek Zimonyba Hunyadi János halálának színhelyén. Bízom benne, hogy emlékezetes kirándulásra vehetnek majd részt júniusban diákjaink. Ők már nagyon várják.

A másik jó hírem, hogy a fenntartó két osztályteremben padlóburkolatot cserélt. Az 5. osztályosok tanterme és az informatika terem szépül meg ezáltal. Köszönjük a fenntartó támogatását és a gyerekek, kollégák türelmét a felújítási munkálatok miatt.

Keindl Zoltánné igazgató

Szavalóverseny Luca napján

2025. december 13-án került sor iskolánkban a felsősök Adventi szavalóversenyére, melyre huszonnyolc diákunk készült fel szívvel-lélekkel.

Erre az alkalomra ünnepi díszbe öltöztettük az iskola auláját, mely Weizengruberné Keindl Marietta munkáját dicséri. Csodálatos gyermekmunkák kerültek a paravánokra az ünnepvárás jegyében.

Sok éve már, hogy Tóth Erika, Tóth Gabriella örömmel fogadja felkérésünket zsűritagként, akik mellett Keindl Zoltánné igazgató asszony is a zsűri tagja volt.

Íme a szavalók névsora évfolyamonként:

Ötödik osztályosok:

Barbér Boglárka, Hopka Stefánia Klarissza Jére Kolos, Matus Hanna Glória, Mizsik Katalin Gyöngyike, Révész Hanna, Szöllősi Hanna, Szegedi Zóra Zsuzsanna

Hatodik osztályosok:

Hollentunder Bence, Hollentunder Boglárka, Kemenczei Elizabet Zoé, Kovács-Sipeki Barna, Komáromi Nándor, Kozáry Sebestyén, Makay Lénárd, Prok Viktória, Prok Zoé, Szendefi Ádám

Hetedik osztályosok:

Bartus Luca Jázmin, Jakab Lelle Boglárka,

Kis-Káldi Borisz, Kovács-Sipeki Kata, Molnár Lotti, Poór Andrea Zsuzsanna

Nyolcadik osztályosok:

Dobai Milán, Németh Dávid Benő, Petrovits Bátor Robin.

Az ötödik osztályosok közül **Hopka Stefánia Klarissza első helyezett** lett, **Jére Kolos** és **Szegedi Zóra Zsuzsanna második helyezést** értek el, a **harmadik helyezést Matus Hanna Glória** kapta.

A hatodikosok versenyében **első helyen végzett Szendefi Ádám**. Ketten kaptak **második helyezést: Hollentunder Boglárka és Kozáry Sebestyén**. A **harmadik helyet Hollentunder Bence és Makay Lénárd** szerezte meg.

Hetedikes versmondóink **első helyezettje Kis-Káldi**

Borisz lett. **Bartus Luca Jázmin második helyezett** lett, a **harmadik helyen két versenyzőnk végzett: Kovács-Sipeki Kata és Molnár Lotti**.

A nyolcadikos fiúk mindegyike remekelt, így a zsűri **két első helyezést adott ki Németh Dávid Benőnek és Petrovits Bátor Robinnek**. **Dobai Milán második helyezést** ért el.

A zsűri **különdíjjal jutalmazta Révész Hanna** ötödik osztályos, és **Kemenczei Elizabet Zoé** hatodik osztályos tanulókat.

Jó érzés, hogy tanulóink igazán fogékonyak a költészetre, hogy örömmel készültek fel, és örömet szereztek szavalataikkal a hallgatóság számára.

Gratulálunk a versenyzőknek!

Szilveszter Mária magyartanár

Mindenkor örüljetek, szüntelenül imádkozzatok, mindenért hálát adjatok (1Thess 5:16-18)

Bibliai események és a valóság találkozása

Ábrahám hívása

A Szentírás olvasása közben gyakran felmerül a kérdés: mennyiben tekinthetők a bibliai történetek valós, történelmi eseményeknek, és mennyiben hordoznak hitbeli üzenetet. A katolikus értelmezés szerint ez a kettő nem választható szét. A Biblia nem modern értelemben vett történelemkönyv, hanem olyan események elbeszélése, amelyekben a hívő ember felismeri Isten jelenlétét és szándékát. Jó példája ennek Ábrahám széles körben ismert története: Az Úr így szólt Ábrámhoz: „*Vonulj ki földedről, rokonságod köréből és atyád házából arra a földre, amelyet majd mutatok neked. (Ter 12, 1) ... Aztán kivezette, és ezt mondta neki: „Nézz föl az égre és számold meg a csillagokat, ha meg tudod számolni őket.” Majd hozzáfűzte: „Ilyen lesz a nemzetséged.” (Ter 15, 5)*

A mai történeti és régészeti kutatások alapján jól látható, hogy a pátriárkák elbeszélései szervesen illeszkednek az ókori Közel-Kelet világába. A Kr. e. 2. évezredben a Termékeny Félhold térségében – Mezopotámiától Kánaánig – gyakoriak voltak a családi vándorlások, amelyeket gazdasági, éghajlati vagy társadalmi okok indokoltak. Ábrahám útja Ur városából Háránon át Kánaán felé történelmileg teljesen elképzelhető, sőt tipikus élethelyzetet tükröz. Ilyen értelemben története akár számtalanszor is megtörténhetett.

A Biblia azonban nem egy átlagos családtörténetet őrzött meg. Ábrahám életének kiragadott mozzanata – Isten hívásának felismerése és az arra adott válasz – az, ami hitbeli jelentőséggel tölti meg ezt a történelmi keretet. Az „indulj el” felszólítás nem csupán földrajzi mozgást jelent, hanem belső elszakadást is a

megszokott biztonságoktól. A hit itt nem bizonyosság, hanem bizalom: rábízni magunkat arra az Istenre, aki még nem mindent magyaráz meg, de ígéretet ad.

Különösen beszédes a csillagok képe: „*Annyi utódod lesz, mint az ég csillaga.*” Ez nem asztrológiai üzenet, hanem annak kinyilatkoztatása, hogy a teremtett világ nem vak sors erőinek játéka. A csillagok nem irányítják az ember életét, hanem Isten tervére mutatnak, amely túlmutat az emberi számításon. Ábrahám hite abban áll, hogy elfogadja: Isten terve nagyobb, mint amit ő belát.

Mit üzen nekünk Ábrahám mintegy háromezer évvel ezelőtti története? Mindenekelőtt azt, hogy Isten ma is hív. Izsák feláldozásának története – a maga megrendítő erejével – az életre kimondott határozott igen. (vö. Ter 22) Isten választása mindig az élet választása, mégpedig az Isten által elképzelt, beteljesedett életé. Az emberi szemmel felfoghatatlan próbatétel végül nem pusztítást, hanem megmenekülést hoz.

Ábrahám példája arra tanít, hogy Isten akaratát meghaladni nem könnyű. Sok imádság, csend és bizalom kell ahhoz, hogy felismerjük: a saját körülményeink között milyen életre hív bennünket az Úr. Az út gyakran ismeretlen, mégis érdemes elindulni rajta. Isten ígéretei nem üresek: idővel gyümölcsöt hoznak. Ábrahám története ezért nem csupán múlt, hanem ma is élő meghívás az Istenben gyökerező életre.

Jäger Tamás

Újévi köszöntő – „Jöjj és lásd meg”

*Alapige: „Jézus így szólt hozzájuk: Jöjjetek, és meglátjátok.”
(János evangéliuma 1,39)*

Az új év mindig egyszerre jelent valami újat és valami ismerőset. Újat, mert még nem jártunk benne – ismeretlent, mert ugyanazokkal az arcokkal, reményekkel és kérdésekkel lépünk át, amiket az elmúlt évből hozunk magunkkal. A naptár megváltozik, de az élet folytonossága megmarad. A nap ugyanott kel fel, csak mi szeretnénk, ha kicsit másképp világítana ránk. Jézus szavai – „Jöjj és lásd meg” – éppen ehhez a határhoz szólnak. Nem ígéreteket ad, nem terveket, nem is bölcs tanácsokat. Hanem meghívást. Azt mondja: gyere, és nézd meg magad! Nem kívülről, hanem belülről. Nem távolról, hanem közelről. Nem elméletként, hanem léletté válva.

Ez az új év igazi kulcsa is. Mert láthatunk sok mindent: a híreket, a gondokat, a vitákat, a változásokat – de az igazi látás nem a szemmel történik, hanem a szívvel. Az új év kérdése tehát nem az, hogy mit fogunk látni, hanem hogy hogyan fogunk látni.

Amikor Jézus azt mondja: „Jöjj”, akkor mozgásra hív. A hit mindig mozgás: egy lépés kifelé a félelemből, a megszokás-

ból, a halogatásból. Amikor pedig azt mondja: „Lásd meg”, akkor arra tanít, hogy a dolgok mögé nézzünk – hogy ne csak eseményeket, hanem Isten munkáját is észrevegyük az életünkben. Lehet, hogy 2026-ban nem lesz minden könnyebb. De lehet másképp látni ugyanazt.

Láthatjuk benne a lehetőséget a hálaadásra, az új kezdetre, az újratálalkozásra, vagy épp a csendes megértésre. És amikor megtanuljuk így látni az életünket, akkor már nem csak az idő múlik – hanem értelme lesz a napoknak.

Kívánom, hogy az új esztendő mindannyiunknak ilyen „jöjj és lásd” év legyen: ahol nem félünk elindulni, és nem felejtünk rácsodálkozni. Hogy legyen szemünk a szépre, szívünk a jóra, és hitünk arra, hogy Isten idén is ott jár közöttünk – talán éppen a legmindennapibb helyeken.

Szeretettel: **Lendvai Sándor** református lelkipásztor

Tisztelt alcsútdobozi lakosok!

Január második szerdáján, 8-án az elmúlt harminc évben a januárban elhunytakért lesz felajánlva a szentmise, mely este fél hatkor kezdődik az alcsútdobozi katolikus templomban. Imádkozunk közösen értük a misében rokonok, barátok, ismerősök!

Szanyi Sándorné szül. Fábián Mária /1999.01.11./

Dobozi Józsefné szül. Krestenberger Erzsébet /2003.01.07./

Érsek Erzsébet /2004.01.27./

Harangozó István /2004.01.14./

Németh Sándorné szül. Remete Mária /2005.01.05./

Boldizsár Jánosné szül. Bencze Mária /2006.01.19./

Dinnyés Jánosné szül. Szerencsés Teréz /2007.01.23./

Gyökeres András /2008.01.20./

Harangozó Károly /2010.01.31./

Józsa Sándorné szül. Montz Katalin /2012.01.13./

Németh Béla /2013.01.05./

Bujár János /2015.01.07./

Kiss Ferenc /2016.01.12./

Kiss Jánosné szül. Kada Katalin /2023.01.12./

Az elmúlt harminc évben a februárban elhunytakért a hónap második szerdáján, február 12-én lesz felajánlva a szentmise, mely este fél hatkor kezdődik az alcsútdobozi katolikus templomban. Hívjuk a családtagokat, barátokat, imádkozzunk együtt elhunyt szeretteikért.

Jankovics László /1995.02.04./

Köte György /1995.02.04./

Acsai Istvánné szül. Marczinkó Etel /1996.02.12./

Zsohár György /1997.02.14./

Molnár Józsefné szül. Wéber Teréz /1997.02.23./

Molnár Ferenc /1997. 02.24./

Kovács Gábor /1999.02.02./

Marsi László /2002.02.14./

Gyurica János /2003.02.21

Tóth Pál /2007.02.01./

Schneider Márta /2008.02.23./

Németh Pál /2009.02.07/

Marczinkó József /2011.02.05./

Lakatos Sándor /2011.02.08./

Pfund Károly /2012.02.10./

Az örök világosság fényeskedjék nekik!

Alcsútdobozi Katolikus Egyházközség

ISTEN ÉLTESSE SOKÁIG!

*Alcsútdoboz faluközössége nevében
nagy tisztelettel és szeretettel köszöntjük:*

Szoldinger Istvánnét, szül. Lengyel Ibolyát

85. születésnapja alkalmából

Parti Jánosné, szül. Umfrüher Terézt

83. születésnapja alkalmából

Zsigrai Péter Pálnét, szül. Nagy Rózát

80. születésnapja alkalmából

Darabos Jánost

80. születésnapja alkalmából

Benkő Józsefet

87. születésnapja alkalmából

Kiss Jánosné, szül. Dobozi Terézt

100. születésnapja alkalmából

Tranker Ferencné, szül. Bárányos Ágotát

83. születésnapja alkalmából

*Mindannyiunknak nagyon jó egészséget
és derűs napokat kívánunk!*

Önkormányzati hírek

Kedves Megjelentek!

Karácsony közeledtével szívből köszöntöm Önöket. Ez az ünnep minden évben arra emlékeztet bennünket, hogy vannak pillanatok, amikor megáll az idő, és a szívünk csendesesen, mégis tisztán szól hozzánk. Karácsonykor valahogy mindannyian közelebb kerülünk önmagunkhoz, emlékeinkhez és egymáshoz is.

Sokan élnek át ma is a régi karácsonyok hangulatát: azt a korszakot, amikor még nem villogtak fényárban az utcák, és nem voltak tele az üzletek ünnepi kínálatával. Akkoriban a karácsony szépsége nem a csillogásból fakadt, hanem az együttléből, a csendes várakozásból, abból, hogy a család egyetlen szobában, egyetlen aprócska fa körül gyűlt. A díszek sokszor házilag készültek: papírszalagból fűzött láncok, dióra festett kis minták, szalmaangyalkák, amelyeknek talán nem volt tökéletes formájuk, de volt bennük szeretet, idő és odafigyelés.

Engedjék meg, hogy egy kedves történetet meséljek el Önöknek, amely nem a mi falunkból származik, mégis mindenki számára ismerős érzéseket idéz meg. A történet egy testvérpárról szól, akik egy szerény kis házban nőttek fel sok évtizeddel ezelőtt. Egy évben az édesapa karácsonykor messziről hozott haza egyetlen narancsot, ami akkoriban ritkaságszámba ment, sok gyerek egész évben nem is látott ilyet. Ez a narancs volt a karácsony fénypontja.

A gyerekek napokkal előre készültek. Tudták, hogy a narancs majd az ünnepi asztal közepére kerül. Amikor elérkezett a Szenteste, bekapcsolták az egyetlen petróleumlámpát, amely meleg, sárgás fényt vetett a falakra. A narancsot nem ették meg azonnal – először körbeadták, megszagolták, simogatták, mintha valami kincset tartanának a kezükben. A család körbeülte a kis asztalt, és édesapjuk nagy gonddal hámoztatta meg a narancsot. Olyan tisztelettel bontotta fel, mintha valami különleges kincset tartana a kezében. A gyerekek csendben figyelték, az illat pedig lassan betöltötte az egész szobát. A testvérek, maig emlékeznek

arra az illatra – olyan édes volt, mint maga az ünnep.

Aztán jött az osztzkodás. Nem veszekedtek, nem akarták egymást megelőzni. Mindannyian tudták, hogy az élmény attól olyan különleges, hogy megosztják egymással. Anyjuk mindig elmondta: „A karácsony nem attól lesz ünnep, amennyit kapunk, hanem attól, amit odaadunk egymásból.” A gyerekek apró falatokban ették a narancsot, mintha féltett kincs lenne – és valóban az is volt. Később a legkisebb fiú elrett egy darabka narancshéjat egy régi imakönyv lapjai közé. Sok évvel később, amikor már maga is szülő lett, és nagyobb bőségben élt, a könyv lapjai közül újra előkerült az a megszáradt, törékeny narancshéj. Ahogy a kezében tartotta, azt mondta: „Ez emlékeztet arra, hogy a boldogság sokszor épp ott van, ahol szeretettel fordulunk egymás felé.”

Ez a történet talán mindannyiunknak ismerős lehet a maga módján. Bár a világ ma gyorsabb, zajosabb és tele van rohanással, a karácsony ma is ugyanazt üzeni: hogy az emberi kapcsolatok, a meghittség, az egymásra figyelés a legfontosabbak.

Karácsonykor különösen fontos kimondani: köszönjük. Köszönjük, hogy itt vannak velünk, hogy gondolataikkal, történeteikkel, bölcsességükkel gazdagítják közös életünket. Köszönjük a példát, amelyet ma is mutatnak nekünk – hogy vannak

értékek, amelyek időt, divatot és változó világot is átvészelnék.

Legyen ez a karácsony mindannyiuk számára békés, melegséggel és szeretettel teli. Kívánom, hogy családjuk körében átéljék a meghitt pillanatokot, és hogy az új esztendő egészséget, örömet és derűt hozzon Önöknek!

Áldott, szeretetteljes karácsonyt és örömeiben gazdag új évet kívánok!

Köszönöm, hogy megtiszteltek figyelmükkel!

Vargáné Ángyás Gabriella
alpolgármester
Elhangzott: 2025.12.06.

Köszönetnyilvánítás

Ezúton szeretném őszinte köszönetemet kifejezni mindazoknak, akik munkájukkal, támogatásukkal és önzetlen segítségükkel hozzájárultak a karácsonyi ünnepkör eseményeinek megvalósításához.

A Falumikulás és a Karácsonyi Ünnepség lebonyolítása közös összefogással válhatott emlékezetessé, örömet és meghitt pillanatokot szerezve településünk lakóinak.

Hálásan köszönjük minden közreműködő elkötelezettségét és áldozatos munkáját, amely hozzájárult ahhoz, hogy az ünnep valódi közösségi élménnyé váljon Alcsútdobozon.

Jére Csaba polgármester

Ha mégis tudna segíteni...

2025. júliusában kezdtem gyűjteni a fényképeket-emlékeket a régenvolt pusztákban folyt életről, majd november elején indult a gyűjtés a kiadáshoz. Sajnos úgy néz ki, hogy karácsonyra már nem sikerül kézbe adni a füzetet, bár a nyomdai előkészítés még ebben az évben elkészül, de az év végi leállások miatt kinyomtatni már valószínűleg nem sikerül. De jó hírem van!

2026. január első felében

készen lesz a gyönyörűsége képeskönyv a korábban az alcsúti uradalomhoz tartozó puszták régmúltjáról, közelmúltjáról és jelenlegi helyzetéről.

Az eltelt másfél hónap alatt szép összeg gyűlt össze a ki-

adás elősegítésére, **nagyon-nagyon köszönöm azoknak, akik fontosnak tartották a múlt e darabkájának a megőrzését, és támogatták a kezdeményezést!**

Még nem tettem le arról az álomról, hogy azoknak, akik az Alcsútdoboz Híreket is kapják, ingyenes példányt juttassunk el – a közadakozásnak köszönhetően. Fontosnak tartanám – függetlenül attól, hogy az őseik itt éltek-e, érintett-e a család valamilyen módon bármelyik pusztá történetével – mindenki kapjon lehetőséget a belelapozásra, környezetük története megismerésére.

Kérem, **akinek szándékában állt, hogy támogassa ezt a kezdeményezést**, de még nem volt ideje az átutalásra, vagy az adomány közvetlen eljuttatására, ne habozzon! Tudom, hogy karácsony előtt minden fillér számít, de a befolyt összeg határozza majd meg, hogy hány példányban lehet kinyomtatni *Az alcsúti puszták világát*, s azt, hogy mennyire tudjuk megismerni elődeink életét.

Számlatulajdonos: Csőke Andrea Ilona
Számla elnevezése: Alcsútipusztákvilága
számlaszám:
11600006-00000002-04311252

Csatolom az eddig összegyűlt összegről készített képernyőfotót és egy november végén érkezett bányavölgyi képet.

Csőke Andrea Ilona

A kórus imákat énekelt

Fogadd el hála énekem, Örvendj egész föld az Istennek, Égi szent béke jöjj, Jöjjetek Krisztust dicsérni, Gyönyörű mind amit az Isten formált...

Ilyen és hasonló szavak, mondatok, éneksorok zengtek ajkunkról az elmúlt hetekben az alcsútdobozai énekkar próbáin, fellépésein. Év vége felé gyakoriak az olyan alkalmak, amikor a karácsonyi ünnepkörbe tartozó művek nagyobb közönség előtt megszólalhatnak, lelket építhetnek. Ennek szellemében, megtiszteltetésnek vettük, hogy az Alcsútdobozai Echo Kamarakórus a múlt december negyedik adventi vasárnapjára felkérést kapott Lendvai Sándor nagytiszteletű református lelkész úrtól, és a gyülekezet közösségi épületében koncertet tarthatott. Már a gyülekező alatt érezhető volt a szeretetteljes közelség, ami a hallgatóságot és az énekeseket összekapcsolta. Az elmék és a szívek mind a kisJézus születését várva doboltak-dobogtak, közeledett a Megváltó megérkezésének estéje. Lelkészsünk ígét mondó köszöntő szavai, kórusunk zengő imái, a közönség meihatott pillantásai mind egyről szóltak. Az Isten itt volt köztünk, és mi Őt jöttünk imádni! Olyan élmény volt ez a délután nekünk, ami erőt és kedvet ad a kóruséneklés folytatásához, a fegyelmezett próbákhoz, a kis művészeti közösség összetartásához. Idén már 25 év van mögöttünk, negyedszázados jubileumot ünnepelhetünk. Az emlékezetes

adventi koncertért, a sikeres felkészüléért nagyon sokat köszönhetünk karnagyunknak, Kiss Ferencnek, aki érezhetően az Úr áldásával vezeti kis csapatun-

kat, reméljük a jövőben is, még sok-sok éven át!

Tóth Erika

Látogatás az Országházban

Meghívást kapott az Anna Nyugdíjas Klub Tessely Zoltán képviselő úrtól egy országházi látogatásra. Nagy örömmel elfogadtuk, hiszen sokan nem láthattuk még ezt a csodálatos közintézményt, csak kívülről. A látogatásra elkísért bennünket Tóth Erika és Jére Csaba Polgármester úr is. Idegenvezető kíséretében tekinthettük meg a fontosabb látnivalókat. Többek közt a díszlépcsőt, a képviselőházi üléstermet, a felsőházi társalgót. A képviselőházi ülésteremhez érve éppen előadás zajlott, azért egy pillanatra és néhány fotó erejéig megálltunk, hogy körülnézzünk. Utunkat a Kupolacsarnokhoz folytattuk. A magyar államiség egyik fontos jelképét láthattuk, a Szent Koronát! Egy földrengésbiztos vitrinben őrzik a felbecsülhetetlen értékű királyi ékszereket. Csodálatos volt élőben látni! Látogatásunkat a Képviselő úr titkárnak invitálására egy tárgyalóhelységbe érkeztünk. Sajnos meghívónkkal külföldi elfoglaltsága miatt nem találkoztunk, de küldött nekünk egy üdvözlő videó üzenetet, amit nagy örömmel fogadtunk. Kellemes beszélgetés és egy kis vendéglátás után elkészítettünk vendéglátóinktól. Az utunkat a Vörösmarty téri Karácsonyi vásárnál fejeztük be. Élményekkel teli csodás délután volt! Köszönjük a lehetőséget!

Benkő Zsuzsanna

POLGÁRMESTERI HIVATAL ÜGYFÉLFOGADÁS

Polgármester:
hétfő: 14:00 - 17:00
szerda: 8:00 - 12:00

Jegyző:
Csütörtök: 10:00-13:00

Ügyintézők:
Kedd: 08:00-12:00
Szerda: 08:00-16:00
Péntek: 08:00-12:00

Harangszentelési beszéd Alcsúton

Kedves Főtisztelendő Atya! Kedves Polgármester Úr! Kedves Barátok! Tisztelt Hívek! Hölgyeim és Uraim!

Dédapám, József Ágost főherceg hosszú élete során számtalanszor került életveszélyes helyzetbe! Főleg az első világháború idején, a frontokon. De a civil életben is többször csoda, vagy inkább isteni segítség mentette meg az életét! Így volt ez 1906-ban is, amikor az Adrián egy utasszállító hajóval utazott, amikor egyszer csak egy hatalmas vihar kerekedett a tenger közepén! A hajó súlyos sérülést szenvedett és lassan süllyedni kezdett! A kapitány vészjeleket adott le, amit fogott egy kereskedelmi hajó és nyomban oda-sietett. A hajóról átkiabált annak kapitánya a bajbajutottakhoz és megkérdezte, mennyit fizetnek, ha megmentik őket? Erre dédapám vissza kiáltott, hogy ilyen embertelen ajánlatot nem fogadnak el! A kereskedelmi hajó megfordult, távozott, sorukra hagyva a bajbajutottakat! Dédapám Istenhez imádkozott és fogadalmat tett, hogy ha megmenekülnek, akkor Alcsúton egy katolikus templomot építtet Jézus Szíve tiszteletére. Alighogy elmondta az imát, megjelent egy újabb hajó, amelyik valamennyijüket megmentette! Dédapám fogadalmát megtartva még abban az évben elkezdte építtetni ezt a templomot, és mellette egy táblát helyeztetett ki, amin le volt írva a megmenekülésük története és a megmentő hajó képe is látható volt rajta. Sajnos, ez ma már nincsen meg, mert először a táblát lopták le róla, majd pár éve a fémkonzolt is eltávolították, ami nagyon

szomorú!

Nagyon remélem, hogy valahol még fellelhető lenne a faluban és ha megvan, akkor jó lenne, ha visszakertülne eredeti helyére legalább a szép állvány. Mi meg megoldanánk egy új tábla ráhelyezését!

Nekünk szívügyünk ez a templom és lehetőségeinkhez mérten igyekszünk segítséget nyújtani az épület és a berendezés megmentése érdekében.

Legutoljára is a tabernákulum ajtót restauráltattuk, hogy ismét régi szépségében pompázzon. Most a családi alapítványunkon keresztül nyújtottunk anyagi támogatást a két harang restaurálásához.

Itt szeretném mindazoknak megköszöni, akik személyes adományokkal hozzájárultak a harangok felújításához. A harang nagyon nagy jelentőséggel bír a hívő emberek számára! Nem csupán fém rezgése, hanem az ég és föld közötti híd. Amikor megszólal, az emberi szívben is visszhangot kelt: emlékeztet bennünket arra, hogy Isten közel van, hogy az Ő jelenléte átöleli mindennapjainkat.

A harang hívására gyűlik össze a közösség az istentiszteletre, hogy együtt imádkozzon, együtt ünnepeljen, együtt adjon hálát. Ünnepi alkalmakkor örömet hirdet, esküvőn a szeretet és az új élet kezdetét kíséri, temetéskor pedig vigaszt és reményt ad, hogy a földi búcsú után az örök élet kapuja nyílik meg. Szava figyel-

meztetett régen veszély idején is – tűz, vihar, vagy háborús fenyegetés esetén –, és így vált a közösség őrzőjévé. De ugyanígy a hálaadás hangja is: amikor megszólal, mintha az egész falu szíve együtt dobogna, és közösen emelkedne az ég felé.

Ezért különösen nagy öröm számunkra, hogy most, a restaurálás után újra teljes szépségében és erejében szólhatnak ezek a harangok. Hangjukban benne van a múlt, a jelen és a jövő: dédapám fogadalmát, a mi családunk hűsége, és az itt élő közösség hite.

Kívánom, hogy amikor a harangok megszólalnak, mindig emlékeztessenek bennünket arra, hogy Isten szeretete erősebb minden viharánál, és hogy a közösség összetartása, a hit és a remény hangja soha nem némulhat el.

Kérjük a Mindenható Istent, hogy áldja meg ezeket a harangokat, melyek hangjukkal hívják és vigasztalják a híveket, örömben és bánatban egyaránt. Legyen szavuk az imádság visszhangja, a közösség összetartó ereje, és az isteni szeretet örök jele Alcsút templomában. Amikor megszólalnak, töltsék be szívünket békével, reménnyel és hálával, hogy mindig emlékeztessenek bennünket: Isten velünk van, most és mindörökké!

Habsburg-Lotharingiai Mihály
főherceg

2025. December 28-án

ALCSÚTDOBOZI HÍREK

Ingyenes kiadvány

Kiadja

Alcsútdoboz Település Önkormányzata

Megjelenik 500 példányban.

ISSN 2061-6422

Felelős kiadó:

Jére Csaba polgármester

Szerkeszti a szerkesztőbizottság

Grafika, nyomdai előkészítés:

Horváth Péter

www.hpdesign.hu

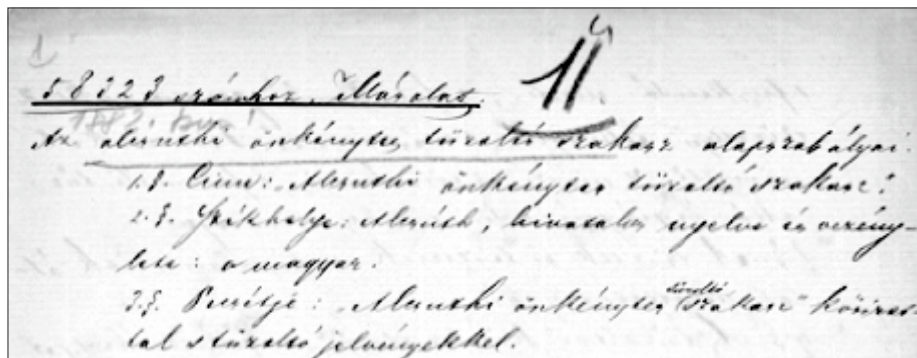
Nyomda:

Extra Média Nyomda Kft.

Írásaikat leadhatják az önkormányzatnál. Terjedelmi okokból fenntartjuk a jogot a közlésre szánt anyagok tartalmát és lényegét nem csorbító rövidítésre. A szerkesztőség nem feltétlenül ért egyet az írások, hirdetések tartalmával, nem vállal felelősséget azokért.

Emlékezés régiekre... 8.

Amióta az eszemet tudom, tűzoltók mindig voltak a faluban. Persze ezek az emberek nap közben mászt dolgoztak, tűzoltóként csak akkor láthattam őket, ha gyakorlatoztak, ha nagyon ritkán tűz volt, vagy segíteni kellett veszélyes esetekben. Ott volt a tűzoltószertár a falu közepén, körülbelül a mostani fagylalatozó helyén. Ha valaki most Tabajdon a katolikus templom előtt megáll, akkor pontosan szembe találkozik a tűzoltószertárral – na, ilyen volt Alesúton is, a kapuja legalábbis így él az emlékeimben. Ott őrizték a címeres szekérszivatvút is, mely sajnos már nem található fel. Falunk egyik évszázadon keresztül meghatározó férficsapata volt az önkéntes tűzoltó szakasz. Mikor és hogyan alakult meg ez a bátor csoport, és hogyan élt tovább generációkon keresztül?

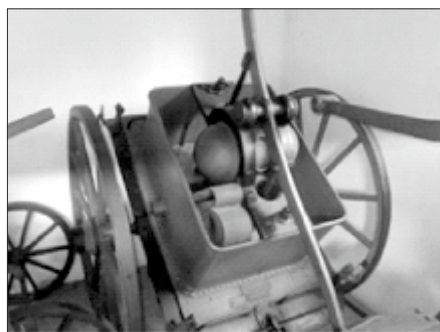
1882-ben alakította meg József Károly főherceg *Az alsóúthi önkénytes tűzoltó szakasz*-t. A Fejér vármegyei Levéltárban őrzött alapszabály-másolat egyértelműen *önkéntes* szakasznak nevezi, valószínűleg ezelőtt 150 évvel az önkéntes szót még így mondták-írták.

Az alapszabály rendelkezései szerint az alapítás célja: 1.) A tűzoltók elemi és gyakorlati kiképztetése, minden a tűzoltásra vonatkozó szakmákban. 2.) Tűzoltás Alcsúthon, a körül fekvő helységekben és pusztákon, és pedig: a) fölszólítás nélkül: Alcsúthon, Dobozon, Tabajdon, Vaálon, Acsán pusztáival együtt, Boglárón, Bodmérón, Szaáron, Fölcsúthon a Szőke majorral és Szalánkával, Barkon és az alcsúthi uradalomhoz tartozó pusztákon. b.) Az illető tűzoltó egyletek felszólítására: Lovas-Berényben, Csákváron és Bicskén. 3.) Rendzavargások alkalmával a közigazgatási hatóság fölszólítására és annak rendelkezése szigorú betartásával a rend helyreállítására közreműködni. A költségeket (felszerelés, stb.) a főherceg fedezte, melynek biztosítására minden évben előleget adtak át a választott bizottmányoknak. A szakasz tagjai önkényt jelentkező alcsúthi lakosokból állanak, melyek feddhetlen jó magaviseletük bebizonyítása, megfelelő egészségi állapotuk megállapítása, és a szabályokra kézfogással való ünnepélyes fogadás után a tűzoltó parancsnok ajánlata mellett, a főparancsnok által kineveztetnek. Rendelkezett az alapító okirat a létszámról, a tűzoltói kötelezettség megszűnéséről, a közgyűlési szavazás rendjéről, a tűzoltásnál alkalmazandó szabályokról, és a szakasz esetleges feloszlásáról.

Leírások szerint a felszerelésüket a

Walser-gyártól vásárolták meg. Az önkéntes tűzoltó csoport fontosságát bizonyítja, hogy 1895-ben József Károly főherceg (a főparancsnok) a gyakorlatozás-

*Kétkerekű lófogatú tűzoltókocsi,
Walser Ferenc Bp. 1889. Hajdu Ráfi
János Mezőgazdasági Gépmúzeum
Mezőkövesd*

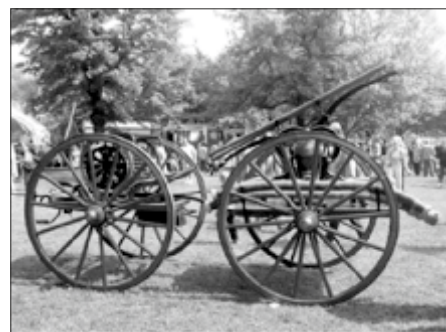
hoz felépíttette a tűzoltó mászótornyot, amelynek már csak a romjai láthatók.

Az alsúti önkéntes tűzoltók eredetileg kék-fehér csíkos, vörös zsinóros egyenruháját, jelvényeiket a helyi iparosok készítették. 1940-ig a Székes-Fejérvári Naptár adatai alapján követhető az alsúti önkéntes tűzoltók parancsnokainak neve, tehát a csapat is működött.

Lehet, hogy a II. világháború zivataros időszakában időszakosan nem beszélhetünk e csoportról, utána azonban – bár más ruhában, más feltételek mellett – de a falu férfitársadalma ismét megalkototta az önkéntes tűzoltó szakaszt, és gyakorlatoztak, versenyeken vettek részt.

2011-ben újjáalakult a csoport, Al-

*Mozdonyolható szekérszivattyú József
Károly főherceg korából, az Alcsútdobozai
Önkormányzat őrzi, felhívította Szabó
Zoltán. ny. tűzoltó alezredes.*

Alapított 1858.

Ő cs. és kir. Fensége József főherczeg udv. szállítója.

WALSER FERENCZ

első magyar gép- és tűzoltószerkek gyára,
Budapesten, VII. ker., Rottenbiller-utczá 66. szám.

☛ A legmelegebben ajánlva a nméltóságú belügy miniszter urnak 1889. évi január 15-én 82,502. II. szám alatt az összes törvényhatóságokhoz kibocsátott körrendeletével. ☛

E helyes körrendeletből látjuk vagyis ide átküldi a következőket:

•Walser Ferencz tűzoltó-gyára a magyar országos tűzoltó-szervezet jelentése szerint legelőször volt, ki a rendszeres tűzoltás megszervezésének és a szervezeti tűzoltóságok létesítésének kezdeténél fogva nagy áldozatkészséggel és egész családijával azon szándékkal költözött Budapestre, hogy azok gyárában állítsák ki a versenyt a külföld legjelesebb gyáraival hasonlóan gyártermékével és maga személyében, mint gyáros nemcsak a belső, hanem a külső tisztán munkában is kiváló tiszteletben részesül. Mindegyike nevezett Walser Ferencz nevére annak inkább figyelemre méltó a törvényhatóságok, minthogy nevezett cég, kinek gyárterméke már 1877-ben a 49,608. B. M. számú rendelettel a törvényhatóságoknak ajánlott, a helyét évtized alatt minden tekintetben beváltotta a hozzá fűzött várakozásokat.

E régesrég, 1899-ből származó képen az „Alcsúti Önk. Tűzoltó Szakasz” látható. A sisak megegyezik a lenti, 1920-ból származó képpel, de a ruha eltér. Emlékeim szerint a háttérben a szertár nem az alcsúti tűzoltószertár, legalábbis amire én emlékszem. Lehet, hogy ez a kastélynál levő szertár.

Komáromi János és Szilágyi Péter önkéntes tűzoltók 1920-ban (Komáromi János Zoltán fényképe)

Ez az 1973-ban a polonéz szivattyúval készült felvétel is igazolja, hogy folyamatosan voltak vállalkozó bátor férfiak

csútdoboz Község Önkéntes Tűzoltó Egyesülete néven működnek tovább. Számtalan esetben segítenek, nemcsak tüzeseteknél, hanem veszélyhelyzet elhárításakor. Mindig számíthatunk rájuk

A XXI. század eredményezte, hogy a nők helyzete megváltozott, s a korábban tisztán férfiak által végzett tevékenységeknél is megjelentek a nők, így a katonaságnál és a tűzoltóknál is. Az alcsúti önkéntes tűzoltók között is találunk már bátor hölgyeket.

Köszönjük, hogy már 144 éve vi-
gáznak ránk, segítenek a közösségnek!

Összeállította: Csőke Andrea

Háromhárs Óvoda és Mini Bölcsöde

Mikulás járt az óvodában és bölcsődében

December 5-én különleges izgalom járta át az óvodát, hiszen a gyerekek már napok óta nagy lelkesedéssel készültek a Mikulás érkezésére. A csoportszobák ünnepi díszbe öltöztek, a gyerekek pedig verseket, dalokat tanultak, rajzokat és apró ajándékokat készítettek, hogy méltó módon fogadhasák a várva várt vendéget.

A Mikulás érkezésekor hatalmas öröm és taps fogadta a nagyszakállú ajándékozót. Kedves szavaival minden csoportot külön-külön köszöntött, megdicsérte a gyerekeket szorgalmukért, segítőkészségükért és jó magaviseletükért. A csoportok közösen előadták a betanult verseket és dalokat.

A közös ünneplést követően előkerült a Mikulás puttonya is, amely tele volt meglepetésekkel. A csomagok kiosztása minden gyermek arcára mosolyt csalt, a köszönő szavak és ölelések pedig meghitté tették az együtt töltött időt. A délelőtti során sok nevetés, közös éneklés és vidám pillanat tette teljessé az ünnepet.

A Mikulás-látogatás nemcsak ajándékokról szólt, hanem az odafigyelésről, a várakozás örömeiről és az együtt megélt közösségi élményről is. Ez a nap maradandó emléket hagyott a gyermekek szívében, és hozzájárult ahhoz, hogy az adventi időszak valódi ünnepi hangulatban teljen az óvodában és bölcsődében.

Szőllősi Ferencné

Mézeskalácskészítő délután

A mézeskalács az adventi és karácsonyi időszak egyik legősibb süteménye, amely már évszázadok óta összekapcsolódik a várakozás, az otthon melege és az együtt töltött idő örömeivel. Fűszeres illata belengi a teret, és szinte észrevétlenül teremti meg az ünnepi hangulatot. A közös sütés nemcsak finom eredményt ad, hanem lehetőséget teremt az együttműködésre, az alkotás örömeire és a hagyományok átadására is.

Egyszerű mézeskalács recept hozzávalói: 45 dkg liszt, 1 dl olvasztott méz, 20 dkg kristálycukor, 5 dkg vaj, 1,5 dl tej, 1 evőkanál őrölt fahéj, 0,5 teáskanál szóda-bikarbóna. Elkészítés: a hozzávalókat összegyúrjuk, a tésztát pihentetjük, majd kinyújtjuk, kiszaggatjuk, és 180 °C-on 8-10 perc alatt megsütjük. Kihűlés után írókával díszítjük.

December 11-én egy igazán különleges, szívet melengető kézműves délutánra invitáltuk az Alcsútdobói Háromhárs Óvodába a gyermekeket és szüleiket. Az óvoda dolgozói nagy lelkesedéssel készítették elő a mézeskalács tésztát, hogy a gyer-

mekek aktív részesei lehessenek a sütés minden mozzanatának. A kicsik örömmel nyújtották a tésztát, szaggatták a formákat, majd izgatottan várták, hogy a sütemények aranybarnára süljenek.

A legnagyobb élményt a díszítés jelentette, amikor a gyerekek szabadon alkothattak, és minden mézeskalács egyedi, megismételhetetlen darabbá vált. Az írókázáshoz szükséges csodálatos habot Béndek Krisztina készítette el számunkra, amelyet ezúton is hálásan köszönünk. A közös munka során a csoportszobát betöltötte a mézeskalács fűszeres illata és a gyermekek vidám nevetése.

Ez a délután nemcsak a sütésről szólt, hanem az együtt-létről, az egymásra figyelésről és az adventi várakozás megéléséről is. Szülők és gyermekek közösen hangolódottak az ünnepre, miközben emlékek születtek, amelyek sokáig elkísérik majd őket. Örömteli, meghitt és illatos délutánt tölthettünk el együtt, amely méltó része volt az adventi időszaknak és a karácsonyra való készülődésnek.

Szeccsödi Ágnes

Karácsony az óvodában

A téli szünet előtti utolsó napon óvodánkban meghitt hangulatban ünnepeltük meg a karácsonyt. A tornateremben, egy gyönyörűen feldíszített közös karácsonyfa körül gyűltünk össze, ahol megtekinthettük a nagycsoportos gyerekek hópehelytáncát, körtáncát, valamint meghallgathattuk a tanult dalokat, énekeket és verseket. Az ünnepségre a kis- és középső csoportosok is készültek egy-egy verssel vagy dallal, melyeket végül közösen énekeltek, igazi közösségi élménnyé varázsolva az alkalmat. A karácsonyi hangulatot tovább erősítette az is, amikor felcsendült egy jól ismert ének sora: „Szálljatok le, szálljatok le, karácsonyi angyalok...” – a gyerekek arcán pedig ott tükröződött az ünnep varázsa és az izgatott várakozás. Az együtt töltött idő alatt sokan

már azt lesték, mikor térhetünk vissza a csoportszobákba, hiszen ott is feldíszített karácsonyfák várták őket. Mindenkit izgalommal töltött el a gondolat, vajon mi rejtőzik a fa alatt. Amikor végre megpillantották az ajándékokat, lelkesen és kíváncsian válogattak közülük. Izgalmasabbnál izgalmasabb játékok kerültek elő: társasjátékok, babák, gyöngyök, autók, földgömbök. Az új játékokat nagy örömmel, érdeklődéssel bontogatták, forgatták, próbálgatták, miközben saját készítésű mézeskalácsot, mézespuszedlit és mandarint csipegettek. Az ünnepi felajánlásokat ezúton köszönjük az Éden-Plusz Kft-nek és az Aranka malomnak. Az ebédet végül meghitt csendben fogyasztották el a gyerekek az adventi koszorú négy gyertyájának pislákoló fényénél. Kívánunk mindenkinek áldott karácsonyi ünnepeket!

Mizsik Katalin

OVI GALÉRIA

**Az óvodai nevelés a művészetek eszközeivel
Adventi készülődés karácsonyra**

Az óvodai nevelés világában a művészet olyan nyelv, amelyet minden gyermek ért. A színek, formák, hangok és mozdulatok közvetlenül szólítják meg a kicsik érzéseit, és egy olyan kaput nyitnak meg előttük, amelyen keresztül könnyedén és örömmel

kapcsolódnak a világhoz. Advent időszaka különösen alkalmas arra, hogy ezzel a nyelvvel éljünk: a várakozás, a csendes készülődés, az ünnepre hangolódás mind-mind olyan élmények, amelyek művészettel gazdagítva még mélyebben hatnak a gyermekekre. A karácsonyra való ráhangolódás túlmutat a látványos dekorációkon vagy az ajándékok készítésén. Advent lényege, hogy a lelkünket is ünneplőbe öltöztetjük, és megtanulunk gyermekekkel együtt figyelni a csendben megszülető szépségre.

Az óvodában ez a felkészülés nem csupán tevékenységek sorozata, hanem közös úton járás. A művészet eszközei – a rajz, a festés, a kézműveskedés, az ének, a mese és a tánc – ebben az időszakban különösen erős szerepet kapnak. A gyerekek a saját alkotásaikon keresztül fejezhetik ki az ünnepre hangoló lelki rezdüléseiket, miközben észrevétlenül ismerik meg az adventi hagyományokat, szimbólumokat és értékeket.

A csoportszoba advent első napjára már másképp lélegzik. Az ablakokba hópelyhek kerülnek, apró angyalkák mosolyognak, a sarkokban pedig megbúvik néhány fenyőág és szalag. A gyertyák fényével együtt otthonosság és melegség költözik a térbe. De nemcsak a díszek változnak meg: a hangulat is finomodik. A reggeli beszélgetőkörökben egyre többször kerül elő a várakozás gondolata, a csend, a szeretet és a türelem. A gyerekek ekkor tapasztalják meg, hogy a karácsony nemcsak az ajándékokról, hanem az együtt töltött idő szépségéről is szól.

A művészeti tevékenységek minden nap segítik ezt a megélésmodot. Amikor a gyerekek gyertyát festenek, csillagot ragasztanak vagy só-liszt gyurmából karácsonyi figurákat készítenek, valójában az ünnephez való viszonyukat formálják. A finom motorika mellett fejlődik az önkifejezés, a türelem, a kitartás és a közös alkotás öröme. A pedagógus feladata ilyenkor annak biztosítása, hogy minden gyermek átélje a kreativitás felszabadító élményét. A készülődés során keveredik a csillogó papír zizegése, a tempera illata, a narancshéj és a szegfűszeg meleg aromája – a csoportszoba levegője ekkor válik igazán ünnepivé. Ezek az illatok olyan finom, alig észrevehető üzenetek, amelyek halkán hirdetik: közeledik a karácsony.

A karácsonyi készülődés egyik legmeghittebb része mindig a közös éneklés. Adventi dalok, kedves régi gyermekénekek töltik be a termet. A gyerekek hangja tisztán és őszintén szárnyal, és olyan varázst teremt, amely semmilyen díszítéssel nem pótolható. Ilyenkor a csoport valódi közösséggé válik: minden gyermek figyel a másakra, együtt lélegeznek, együtt szólnak, együtt várnak.

A művészet segítségével az adventi időszak a mese erejével is gazdagodik. A gyertyafény mellett, a mesepárnákon lassabban telik az idő, a történetek pedig halkán simulnak a gyerekek szívéhez. A jó úton való elindulásról, a segítségnyújtásról, az apró jóságokról szóló mesék segítenek a kicsiknek abban, hogy megértsék az ünnep lelki üzenetét. Az óvónő ilyenkor olyan szerepbe lép, amely egyszerre őriz hagyományt és táplál fantáziát.

Az adventi készülődés csúcspontja mindig a közös alkotások összeérése. Amikor elkészül a saját kezűleg díszített ajándék, amikor a kis csengettyűk már gyakorlottan csilingelnek a dalok alatt, amikor a csoportszoba fényei melegebben ragyognak a gyerekek szemében – ott válik teljessé a közös várakozás. A gyerekek ekkor értik meg igazán, mit jelent ünnepelőbe öltöztetni a lelket: azt, hogy a szeretet, a figyelem és a közösen megélt pillanatok a karácsony igazi ajándékai.

Advent arra tanít bennünket, hogy a legnagyobb ünnep valójában bennünk születik meg. Az óvodai élet ilyenkor olyan, mint egy hosszú, finom rajz: minden nap egy új vonás, minden együtt eltöltött perc egy új szín, amely közelebb visz karácsony fényéhez.

Ebben a csendes, illatokkal teli, alkotástól ragyogó időszakban formálódik az a közös élmény, amelyre a gyerekek később is emlékezni fognak. A finom mézeskalácsillat, a narancsos szegfűszeg melege, a ragasztó és papír illata, a halk énekszó, a gyertyák fénye mind-mind olyan élményszálak, amelyek összeolvíják az adventi készülődést, és a gyermek lelkében maradandó nyomot hagynak.

Kedves szülők, kedves gyerekek, kedves látogatók áldott karácsonyt és igazi adventi ünnepvárást kívánok mindenkinek!

T. Tóth Gabriella

Meghívó

**A József Nádor Általános Iskola és
Alcsútdoboz Település Önkormányzat**
tisztelettel hívja és várja Önöket

**2026. JANUÁR 23-án 17 órakor a
MAGYAR KULTÚRA NAPJA**
alkalmából rendezett
GÁLAMŰSORRA

Helyszín: József Nádor Általános Iskola Aula

**Az ünnepi műsorban közreműködnek
helyi gyermek hangszeres előadók,
szavalók és felnőtt művészeti fellépők**

**Megtisztelő érdeklődésükre és megjelenésükre
számítunk!**

**HONLAPKÉSZÍTÉS,
EMBLÉMATERVEZÉS,
ARCULATTERVEZÉS,
NYOMTATOTT
KIADVÁNYOK,
FESTMÉNYEK.**

**+36 30 29 26 993
www.hpdesign.hu
www.hp.art.hu**

Háziorvosi ellátás

Rendel: Dr. Hadházi Ádám

Betegrendelés:

Hétfő: 13:30-16:30 Alcsútdoboz
Kedd: 08:30-11:30 Alcsútdoboz
Szerda: 13:30-16:30 Tabajd
Csütörtök: 08:30-11:30 Alcsútdoboz
Péntek: 09:00-12:00 Tabajd

Tanácsadás:

Hétfő: 12:30-13:30
Iskolaorvosi rendelés:
Csütörtök: 12:30-13:30

Alcsútdoboz rendelő telefonszáma: 06-22/353-271

Tabajd rendelő telefonszáma: 06-22/594-331

Fogorvosi ellátás

Rendel: Dr. Hargitai László

Rendelési idő Alcsútdoboz

Hétfő: 11:00-18:30
Kedd: 07:00-09:00 elsősegély
Csütörtök: 07:00-08:00 elsősegély,
08:00-10:00 iskola fogászat
Péntek: 11:00-18:30
Telefonszám: 06-22/353-250

Rendelési idő Felcsút

Szerda: 10:30-16:00
Telefonszám: 06-22/668-224

**Időpontkérés szükséges, rendelési idő előtt egy órával és
rendelési idő alatt!**

Állatorvosi ügyelet

január 1-2. dr. Cseh Kornél
06/30/8161-365

január 3-4. dr. Koller István
06/20/3188-19

január 10-11. dr. Németh Kálmán
06/30/8161-366

január 17-18. dr. Locker Lóránd
06/20/6615-215

január 24-25. dr. Kiss Sándor
06/20/9411-900

január 31. dr. Cseh Kornél
06/30/8161-365

